

ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΣΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΑΘΗΝΑΣ

17 ΟΚΤΩΒΡΗ 2021

Στη σημερινή μας συνέλευση, επιδιώκουμε να βγούν συμπεράσματα για την κατάσταση που έχει διαμορφωθεί στον κλάδο αλλά και συνολικότερα, και αυτή η κουβέντα να φτάσει μέσα στα γιαπιά, να συζητήσουμε με τους εργαζόμενους το πλαίσιο διεκδικήσεων και αιτημάτων, να προετοιμάσουμε τους απεργιακούς αγώνες που έχουμε μπροστά μας και τις άλλες κινητοποιήσεις. Να δυναμώσει η κοινή δράση και ο συντονισμός με άλλα σωματεία για να κάνουμε πράξη αυτό που είπαμε και στην προηγούμενή μας Γενική Συνέλευση. «Ο νόμος Χατζηδάκη θα μείνει στα χαρτιά»

Συνάδελφοι,

Βρισκόμαστε μόλις 3 μήνες μετά την ψήφιση του νόμου Χατζηδάκη της κυβέρνησης της ΝΔ και ήδη η εργοδοσία του κλάδου κάνει προσπάθειες να τον εφαρμόσει με διάφορες παραλλαγές. Ταυτόχρονα όμως υπάρχουν και μια σειρά άλλα μέτρα που ήρθαν για να εφαρμοστούν όπως το «νέο» Ασφαλιστικό με την ιδιωτικοποίηση της επικουρικής ασφάλισης, ενώ παραμένουν σε ισχύ και αντιδραστικοί νόμοι όπως η απαγόρευση των διαδηλώσεων που μέσω ΠΝΠ που ψηφίστηκε δήθεν για την αντιμετώπιση της πανδημίας, και άλλοι νόμοι που τελικά όλοι έρχονται για να μείνουν και μόνο όπου υπάρχει οργανωμένη αντίδραση, μένουν τα σχέδιά τους στα χαρτιά.

Από αυτή την σκοπιά επιδιώκουμε σήμερα να γίνει μια ολοκληρωμένη κουβέντα, αποδομώντας όχι απλά το νόμο, για τον οποίο έχουμε κουβεντιάσει αναλυτικά όλο αυτό το διάστημα, αλλά πως στην πράξη θα ακυρωθεί μέσα στους χώρους δουλειάς, πως θα επιτεθούμε για να έχουμε κατακτήσεις, πως θα συμβάλουμε στην προσπάθεια που γίνεται για τον συντονισμό και την κοινή δράση με άλλα σωματεία του κλάδου αλλά και συνολικότερα με άλλα σωματεία για ζητήματα όπως η Υγεία, η Παιδεία, η ακρίβεια που τσακίζει το λαϊκό εισόδημα, αλλά και τις επικίνδυνες εξελίξεις γύρω από την Ελληνογαλλική συμφωνία και την πενταετή ανανέωση της Ελληνοαμερικανικής συμφωνίας για την παραχώρηση βάσεων σε διάφορα σημεία.

Η πείρα από τις μάχες που προηγήθηκαν, είναι μπούσουλας για την ενδυνάμωση του αγώνα μας. Ιδιαίτερα οι απεργιακές μάχες του Ιούνη, που υπήρξε και η μεγαλύτερη κινητοποίηση σε συμμετοχή των τελευταίων ετών. Στον κλάδο η συμμετοχή στην κινητοποίηση ήταν αρκετά ικανοποιητική, κατέβηκε νέος κόσμος, πήραμε 400 νέες εγγραφές και αυτό το κλίμα εκφράστηκε και στις αρχαιρεσίες, που φτάσαμε τελικά στους 3527 ψηφίσαντες. Είναι δείγμα της δυναμικής που έχει το Συνδικάτο μας, δεν πρέπει όμως να αρκεστούμε σε αυτό καθώς υπάρχουν ακόμη μεγαλύτερες δυνατότητες και για την μαζικοποίηση του Συνδικάτου και κυρίως όσον αφορά την συμμετοχή στις κινητοποιήσεις.

Στον κλάδο η άνοδος της οικοδομικής δραστηριότητας και η σταθεροποίηση της πλέον, δεν έφερε αλλαγές στην καλύτερευση των όρων και των συνθηκών εργασίας. Αντίθετα το νέο χτύπημα στους μισθούς που φέρνει ο νόμος Χατζηδάκη με την αύξηση των ωρών εργασίας και τζάμπα δουλειά για τα αφεντικά, οι συνεχιζόμενες ιδιωτικοποιήσεις σε ενέργεια, ύδρευση, μεταφορές, υγεία, παιδεία ανεβάζουν κι άλλο το κόστος διαβίωσης για τους εργαζόμενους.

Ως ένα βαθμό υπάρχει μια αύξηση στο μεροκάματο, που οφείλεται και στην έλλειψη χεριών, κυρίως μαστόρων, δεν καλύπτει όμως ούτε στο ελάχιστο τις συνεχώς αυξανόμενες ανάγκες για την διαβίωση μας. Ενώ δεν εκφράζεται και λόγω της μη υπογεγραμμένης κλαδικής σύμβασης εργασίας, ούτε με αύξηση στο ένσημο, από το οποίο καθορίζονται και τα δώρα, τα επιδόματα και οι συντάξεις. Πολύ περισσότερο τώρα που οι τιμές σε βασικά προϊόντα κατανάλωσης παίρνουν συνεχώς τον ανήφορο, οι λογαριασμοί ηλεκτρικού ρεύματος, νερού κ.τ.λ. είναι δυσβάστακτο κόστος για πολλούς εργαζόμενους. Όλα αυτά εξανεμίζουν πλήρως το εισόδημα των εργαζομένων, ενώ σε ένα μεγάλο ποσοστό αυτό το εισόδημα δεν επαρκεί ούτε για τα βασικά, με τη συσσώρευση χρεών να σφίγγει ακόμα περισσότερο τη θηλιά γύρω από το λαιμό. Ο μέσος μισθός στη χώρα διαρκώς μειώνεται την τελευταία δεκαετία και βρίσκεται σημαντικά κάτω από το 2010 ενώ και την περασμένη χρονιά, το 2020, μειώθηκε ξανά. Σε αυτές τις συνθήκες, με την καπιταλιστική οικονομία να έχει περάσει πλέον σε φάση ανάπτυξης, με ισχυρή κρατική παρέμβαση και με τα 62 δις του ταμείου ανάκαμψης που θα μοιράσει στους μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους, όπως κυνικά δήλωσε ο Υπουργός Ανάπτυξης ο Α. Γεωργιάδης που είπε πως οι μικροί πρέπει να συγχωνευτούν με τις μεγάλες επιχειρήσεις ειδάλλως θα κλείσουν, είναι προς αυτή την κατεύθυνση. Μια ανάπτυξη όμως που είναι σίγουρο θα επιφέρει νέα μεγαλύτερη οικονομική κρίση και πραγματοποιείται βέβαια πάνω στα συντρίμια που άφησε η προηγούμενη κρίση και όξυνε τις συνέπειες της η πανδημία. Δεν προβλέπεται ευρώ για αυτοαπασχολούμενους και οικογενειακές επιχειρήσεις που φυτοζωούν, δεν προβλέπονται μέτρα για την προστασία των ανέργων που αγγίζουν το 1.000.000, αντίθετα διαιωνίζονται τα ψευτοπρογράμματα, τα 8μηνα, γενικώς οι ελαστικές σχέσεις εργασίας, η εντατικοποίηση κτλ. έχουν φροντίσει για αυτό όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις με 700 και πλέον αντιλαϊκούς νόμους που ψηφίστηκαν την τελευταία 10ετία και σήμερα ο νόμος Χατζηδάκη έρχεται να αποτελειώσει ότι δεν πρόλαβαν οι προκάτοχοί του. Ένας νόμος που είναι τομή στα εργατικά και συνδικαλιστικά μας δικαιώματα. Στον κλάδο υπάρχει όντως μια ανάκαμψη τα τελευταία χρόνια και όπως αναφέρουν και στελέχη των μεγάλων κατασκευαστικών ομίλων η οικοδομική δραστηριότητα τα επόμενα χρόνια θα προσομοιάζει με την δεκαετία 1995 – 2005. Μάλλον εννοούν από άποψη κερδοφορίας των ομίλων, γιατί ο οικοδόμος και συνολικότερα οι εργαζόμενοι στις κατασκευές αυτό που βλέπουν είναι μια συνεχής συμπίεση του εισοδήματος. Η όποια ανάκαμψη από μόνη της δεν μπορεί να επιφέρει αλλαγές ούτε στο μισθό, ούτε στις συνθήκες εργασίας, τα ωράρια κτλ. Αντίθετα έχει δημιουργηθεί πλέον για τους κατασκευαστές και τους μεγαλοεργολάβους ένα τεράστιο

πεδίο κερδοφορίας και στις κατασκευές αλλά και σε άλλους τομείς της οικονομίας. Είναι χαρακτηριστικό ότι όλοι οι κατασκευαστικοί όμιλοι δραστηριοποιούνται και στο τομέα της ενέργειας.

Είναι γεγονός πως ο συνολικός σχεδιασμός του κράτους βασίζεται στο κριτήριο της κερδοφορίας του κεφαλαίου κι όχι στις ανάγκες του λαού. Έργα, όπως οδικοί άξονες, που επιστρέφουν γρήγορα ψηλά κέρδη στο κεφάλαιο λόγω διοδίων ή που αφορούν την υποστήριξη άλλων τμημάτων του κεφαλαίου, παίρνουν προτεραιότητα, ενώ έργα που αφορούν τις λαϊκές ανάγκες, όπως αντιπλημμυρικά, αντισεισμική προστασία και θωράκιση, κατασκευή σύγχρονων λαϊκών κατοικιών, φοιτητικών εστιών, νοσοκομείων κ.ά. μένουν στα αζήτητα ενώ παράλληλα, πολλά σπίτια ρημάζουν από τη μη δυνατότητα συντήρησης.

Αυτό το διάστημα στην Αττική αν κοιτάξει κανείς γύρω θα δει να κατασκευάζονται μεγάλα εμπορικά κέντρα, ξενοδοχεία, ιδιωτικοί πολιτιστικοί χώροι, γήπεδα μεγάλων ΠΑΕ, αναπλάσεις κ.ά. Όλα αυτά έχουν την οικονομική στήριξη του κράτους, από τον προϋπολογισμό ως δημόσιες επενδύσεις αλλά και από διάφορα κοινοτικά προγράμματα, όπως το ΕΣΠΑ κ.τ.λ. μέσω περιφερειών ή των δήμων. Χρήματα που έχουν βγει από τη φοροληστεία των εργαζομένων και την περικοπή κοινωνικών δαπανών, μοιράζονται στους επιχειρηματικούς ομίλους και δίνουν έξτρα κέρδη από την κατασκευή και αξιοποίηση τέτοιων έργων. Για να το πούμε απλά, ο λαός πληρώνει διπλά για να αυξάνει τα κέρδη του το κεφάλαιο.

Ταυτόχρονα έχουμε την προσπάθεια της κυβέρνησης, μαζί με κάθε λογής παπαγαλάκια, για να πείσει πως αυτός ο νόμος είναι εκσυγχρονισμός και πως θα βγούμε κερδισμένοι οι εργαζόμενοι. Η προσπάθειά της έχει πέσει στο κενό. Γιατί πόσο σύγχρονο είναι σήμερα να δουλεύεις 10ωρα ή ακόμη και 12ωρα, όταν τα τεχνολογικά μέσα που υπάρχουν έχουν μειώσει τον χρόνο ανέγερσης ενός έργου στο μισό χρόνο ίσως και παραπάνω με λιγότερα χέρια από ότι πριν 20 χρόνια. Είναι σύγχρονο οι υπερωρίες να πληρώνονται με ρεπό; Γιατί η ΔΕΗ και οι υπόλοιποι πάροχοι ηλεκτρικής ενέργειας ζητάνε χρήματα και αν δεν τα δώσεις σου κόβουν το ρεύμα. Είναι σύγχρονο να δουλεύεις τις Κυριακές, να μην έχεις ούτε δείγμα ελεύθερου χρόνου για ξεκούραση, για αθλητισμό, για διασκέδαση, για να περνάς χρόνο με την οικογένεια και τους φίλους και μάλιστα να το πληρώνεις όπως τις καθημερινές χωρίς προσαύξηση, χωρίς ρεπό; Προβάλλεται ο ατομισμός ως δικαίωμα κόντρα στο κοινωνικό σύνολο, δήθεν πως κάθε εργαζόμενος μπορεί να επιλέξει ελεύθερα ποιες και πόσες ώρες θα δουλέψει, πως μπορεί να διαπραγματευτεί μόνος του την Σύμβαση Εργασίας του. Γιατί όσο υπήρχαν κλαδικές Συμβάσεις, απαγορευόταν να παίρνει ένας εργαζόμενος παραπάνω μεροκάματο; Τα παραδείγματα στον κλάδο μόνο αυτό το τρίμηνο μιλάνε από μόνα τους.

Θυμίζουμε την εκβιαστική απόλυση του συναδέλφου, μέλους της Διοίκησης του παραρτήματος του Συνδικάτου μας στο Κέντρο, γιατί αρνήθηκε να υπογράψει μείωση 30% του μεροκάματος ενώ είχε υπογεγραμμένη σύμβαση μόλις 20 ημέρες πριν με την

κατασκευαστική εταιρεία ΕΡΕΤΒΟ για τις πρόδρομες εργασίες της κατασκευής της γραμμής 4 του Μετρό. Τελικά η εργοδοσία έκανε πίσω μετά από την έγκαιρη και δυναμική παρέμβαση του Συνδικάτου μας και όχι μόνο δεν απολύθηκε αλλά διατηρήθηκε η αρχική σύμβαση εργασίας. Σε αυτή την κατεύθυνση η Αττικό Μετρό (εταιρεία του δημοσίου) δήλωσε πως θα επιτρέψει το πολύ ως 40 € μεροκάματο. Έτσι έχουν σκοπό να υλοποιήσουν ένα από τα μεγαλύτερα δημόσια έργα που συνολικά θα ξεπεράσει τα 1,2 δις;

Σε άλλο έργο στο κέντρο της Αθήνας, της εταιρείας ΕΧΙΝΟΣ, σε ανακατασκευή κτιρίου λίγα μέτρα από την Βουλή εργαζόμενοι στην πρέσα μπετού ξεκίνησαν στις 7 το πρωί και τους βρήκαμε στη δουλειά στις 11 το βράδυ!!! Όσο για τους οικοδόμους που έκαναν και την βραδινή βάρδια ούτε λόγος για προσαύξηση στο μεροκάματο. Αυτό εννοεί η κυβέρνηση ότι «ο εργαζόμενος είναι ελεύθερος να επιλέξει πότε πόσες ώρες θα δουλεύει»;

Οι κατασκευαστικοί όμιλοι και εταιρίες, με διάφορα τεχνάσματα, προσπαθούν να επιβάλλουν τις απλήρωτες υπερωρίες ή τέλος πάντων να πληρώνουν κάτι έξτρα ως φιλοδώρημα.

Αυτό συμβαίνει με τους εργαζόμενους της ΙΝΤΡΑΚΑΤ, που πέρα των καθυστερήσεων στις πληρωμές για 15 και πλέον ημέρες που έχει γίνει χούι, δεν δηλώνει υπερωρίες, αλλά δίνει bonus, γλιτώνοντας έτσι και τις ασφαλιστικές εισφορές αλλά και τις προσαυξήσεις των υπερωριών, ενώ δεν φαίνονται πουθενά πόσες ώρες είναι οι υπερωρίες στο σύνολο.

Ανάλογες πρακτικές ακολουθεί και η εταιρεία ΜΠΑΛΛΙΑΝ, που πέρυσι μας διαβεβαίωνε για το πόσο «καλή» εταιρεία είναι, πως με τους εργαζομένους της είναι μια οικογένεια και ό,τι προβλήματα υπάρχουν δημιουργούνται από τους εργολάβους που δρουν ανεξέλεγκτα. Για αυτό τα έργα της δεν έχουν ωράριο; Και πώς πληρώνονται εκεί οι υπερωρίες; Για την Κυριακή αργία δεν γνωρίζουν; Γνωρίζουν και πολύ καλά μάλιστα γιατί σε παρέμβαση του Συνδικάτου μας, μας έδειξαν την άδεια που είχαν υποτίθεται από την Επιθεώρηση Εργασίας και η οποία είχε μόνο σφραγίδα της εταιρείας και δήλωνε πως πραγματοποιεί εργασίες αντιστήριξης, για να μην δημιουργήσει δηλ. πρόβλημα στα διπλανά κτίρια, όταν το συγκεκριμένο έργο έχει φτάσει ήδη στον 6ο όροφο!!! Άραγε τις άδειες τις φτιάχνουν μόνες τους οι κατασκευαστικές; Γίνεται κανένας έλεγχος από το ΣΕΠΕ, ή πλέον ως ανεξάρτητη αρχή θα κάνουμε «μαύρα μάτια» να τους δούμε σε χώρους δουλειάς;

Συμπερασματικά, είτε δημόσια τα έργα είτε ιδιωτικά η κατάσταση θα είναι ίδια για τους εργάτες, αν δεν πάρουμε τις τύχες μας στα χέρια μας. Οι μεγαλοεργοδότες αξιοποιώντας όλο το νομοθετικό οπλοστάσιο που έχουν στα χέρια τους και τους έδωσαν οι κυβερνήσεις, θα επιδιώκουν την εντατικοποίηση με δουλειά από το πρωί μέχρι το βράδυ, με απλήρωτες υπερωρίες, ακόμη και τις Κυριακές και τα μεροκάματα συμπιεσμένα όσο πιο χαμηλά γίνεται, ενώ το κόστος διαβίωσης συνεχώς αυξάνεται.

Ταυτόχρονα με τα παραπάνω διαχρονικός στόχος του κεφαλαίου είναι να ξεμπερδέψει με τα ταξικά σωματεία. Θέλουν τους εργαζόμενους με σκυμμένο το κεφάλι, ανοργάνωτους, διαιρεμένους για να μας έχουν του χεριού τους, για να ξημεροβραδιαζόμαστε στους χώρους δουλειάς για ένα κομμάτι ψωμί. Για να το πετύχουν αυτό θέλουν να έχουν τον έλεγχο των Συνδικάτων. Για αυτό τα πρώτα ΦΕΚ που δημοσιεύτηκαν και είναι σε ισχύ είναι αυτά που αφορούν τα Συνδικάτα. Επιδιώκεται ουσιαστικό χτύπημα στις μαζικές και δημοκρατικές διαδικασίες, στην ανταλλαγή ιδεών και στην ελεύθερη συζήτηση μεταξύ των εργαζομένων, στη λήψη αποφάσεων και δράσης. Επιδίωξη τους είναι να μπορούν ανεμπόδιστα οι μηχανισμοί της εργοδοσίας και τους κράτους να παρεμβαίνουν στις αρχαιρεσίες και στις αποφάσεις των συνδικάτων, να μετατρέψουν τα συνδικάτα σε ηλεκτρονικές πλατφόρμες με άγνωστο ποιοι και πώς θα αποφασίζουν για μας, χωρίς εμάς. Ενισχύεται το ήδη υπάρχων πλαίσιο με νέους περιορισμούς στη κήρυξη της απεργίας, στην πρόσβαση συνδικάτων και συνδικαλιστών στους χώρους δουλειάς, καθώς και απειλές χρηματικών προστίμων στις διοικήσεις των σωματείων αν υπάρξει καταγγελία από τρίτο πρόσωπο. Στην πραγματικότητα δηλαδή να μην μπορεί να γίνει απεργία σε χώρους δουλειάς με πρόσχημα το «δικαίωμα» στην εργασία.

Ο νόμος στόχο έχει τα δικαστήρια να βγάζουν τις απεργίες στο σύνολό τους παράνομες, να διώκονται οι απεργοί, όταν ήδη 9 στις 10 απεργίες βγαίνουν παράνομες με το υπάρχον πλαίσιο. Σε μεγάλους κλάδους καταργεί με τον απεργοσπαστικό μηχανισμό του “προσωπικού εγγυημένων υπηρεσιών” το συνταγματικά κατοχυρωμένο απεργιακό δικαίωμα.

Εκτός των άλλων θέλουν να τροποποιήσουμε το καταστατικό μας και να εισάγουμε μέσα σε αυτά την ηλεκτρονική ψηφοφορία στις συλλογικές διαδικασίες του Συνδικάτου μας. Μας ζητάνε μάλιστα να παραδώσουμε μητρώα, τα μέλη μας τις Διοικήσεις κ.ά. στο Υπουργείο Εργασίας, δηλαδή στους συνδέσμους των εργοδοτών. Θέλουν να μας έχουν φακελωμένους για να γνωρίζουν ποιος σηκώνει κεφάλι, ποιος παλεύει για το δίκιο του, μας απειλούν πως αν δεν τα παραδώσουμε και δεν τροποποιήσουμε το καταστατικό μας, δεν θα μπορεί το Συνδικάτο να υπογράψει ΣΣΕ, δεν θα μπορεί να κηρύσσει Απεργίες, πως θα καταργηθεί η απόδοση πόρων από τον ΟΑΕΔ κ.α.

Ούτως ή άλλως η εγγραφή στο ηλεκτρονικό μητρώο του υπουργείου Εργασίας (ΓΕΜΗΣΟΕ) δεν εξασφαλίζει τίποτα ούτε τη χρηματοδότηση από τον ΟΑΕΔ, ούτε αναιρεί τα κατασταλτικά μέτρα ενάντια στο δικαίωμα της Απεργίας με δικαστήρια, ποινές και υψηλά χρηματικά πρόστιμα.

Αυτό θα κρίνεται από μια σειρά στοιχεία που προβλέπει ο νόμος και θα αποφασίζει ο Υπουργός, αλλά και με δικαστικές αποφάσεις παρέλκυση από όσα προβλέπει ο νόμος θα υπάρχουν ποινές που θα εκμηδενίζουν την τυπική εφαρμογή κάποιων διατάξεων, όπως το ζήτημα της απόδοσης των οικονομικών πόρων από τον ΟΑΕΔ.

Τους απαντάμε: **Μόνο οι οικοδόμοι, οι εργαζόμενοι στις κατασκευές αποφασίζουν για το καταστατικό του σωματείου τους, για το πώς και με ποιόν τρόπο θα οργανωνόμαστε και θα παλεύουμε.** Ό,τι έχουμε κατακτήσει δεν έχει έρθει ούτε με το να περιμένουμε στη γωνία ούτε με παρακάλια. Οι μικρές νίκες που πετυχαίνουμε είναι αποτελέσματα σκληρών αγώνων, σύγκρουσης με την κυβέρνηση και την εργοδοσία, μαζί με το Συνδικάτο μας και τη συμμετοχή των ίδιων των εργαζομένων, κόντρα σε ψηφισμένους νόμους, κόντρα στα σχέδια των αφεντικών. Έτσι επιβάλλουμε το δίκιο μας. Έτσι θα συνεχίσουμε γιατί νόμος είναι το δίκιο του εργάτη.

Οι απειλές και εκβιασμοί πως δήθεν δεν θα είμαστε νόμιμοι μας εξοργίζουν και μας δυναμώνουν, γιατί δείχνουν ότι φοβούνται τους οργανωμένους αγώνες, φοβούνται τους εργάτες όταν ξεσηκώνονται. Κάνουμε την οργή και αγανάκτηση μας οργανωμένη δύναμη, βάζοντας στο στόχαστρο όλους αυτούς που μας εκμεταλλεύονται και στο επίκεντρο της πάλης μας τις δικές μας ανάγκες.

Γίνεται κατανοητό πως το χτύπημα των συνδικάτων, της ταξικής γραμμής στο περιεχόμενο των αγώνων και τις διεκδικήσεις, είναι η προϋπόθεση για το παραπέρα χτύπημα των εργατικών δικαιωμάτων και κατακτήσεων.

Για την εργοδοσία είναι πολύ βολικό να μην υπάρχει συνδικάτο, ούτε οποιαδήποτε μορφή οργάνωσης, να μην υπάρχουν συνδικαλισμένοι εργάτες ή αν αυτό δεν είναι εφικτό να υπάρχουν συνδικάτα που θα είναι «ελεγχόμενα», «κομμένα και ραμμένα» στα μέτρα της. Έτσι μπορεί ευκολότερα να προωθήσει τα σχέδια της. Αν απέναντι της έχει συνδικάτα που παλεύουν με επίκεντρο τα συμφέροντα των εργαζομένων τότε το «μετράει» δυο και τρεις φορές πριν προχωρήσει στην υλοποίηση κάποιων αντεργατικών σχεδίων.

Η ταξική πάλη, οι μαζικοί αγώνες μπορούν να βάλουν θετική σφραγίδα στις εξελίξεις και στη μάχη για καλύτερο μεροκάματο και ασφάλιση, να μείνει ο νόμος Χατζηδάκη στα χαρτιά.

Η μεγάλη σύσκεψη που πραγματοποιήθηκε στο ΣΠΟΡΤΙΓΚ όπου έδωσαν το παρών πάνω από 120 σωματεία εργατικά κέντρα της Αττικής και ομοσπονδίες είναι προς αυτή την κατεύθυνση, είναι βήμα για να δυναμώσει η κοινή δράση και συντονισμός των σωματείων αφήνοντας πίσω θλιβερές συνδικαλιστικές ηγεσίες όπως της ΓΣΕΕ, που κάνει τα αδύνατα δυνατά κόντρα στην θέληση των εργαζομένων για να στηρίξει τον νόμο έκτρωμα. Στην πρόσφατη συνεδρίασή της δεν βρήκαν τίποτα να πουν για τον αγώνα των ντελιβεράδων της E-FOOD, που με την πάλη τους και την αλληλεγγύη των σωματείων και όλου του λαού ανάγκασαν την εργοδοσία όχι μόνο να μαζευτεί αλλά να κάνει και αορίστου τις συμβάσεις των εργαζομένων. Λέξη δεν ακούστηκε για την κατάσταση που επικρατεί μέσα και έξω από τους χώρους δουλειάς, για αυτό το έκτρωμα που προσπαθεί να διαλύσει ότι έχει κατακτηθεί 100 χρόνια τώρα. Τάσσονται ανοιχτά υπέρ των ηλεκτρονικών ψηφοφοριών σε ΓΣ και

αρχαιρεσίες, είναι υπέρ της παράδοσης των μητρώων στο ΓΕΜΗΣΟΕ. Γνωρίζουμε πολύ καλά ποια είναι η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ. Δεν έχουμε καμιά εμπιστοσύνη ούτε σε αυτούς ούτε σε καμιά κυβέρνηση. Δεν υπάρχει χρόνος για χάσιμο. Εδώ και τώρα πρέπει να οργανωθεί ο αγώνας για όλα τα μεγάλα ζητήματα, να βγούμε μπροστά πριν νομιμοποιηθούν οι διατάξεις και τα άρθρα του νόμου. Για αυτό στηρίζουμε κάθε δίκαιο αγώνα όπως αυτό ενάντια στο αντιεκπαιδευτικό νόμο. Για να πάρει το μήνυμα η κυβέρνηση πως όσες αγωγές κι αν κάνει, για να μπλοκάρει τις Απεργίες, όσο κι αν προσπαθεί να μας «βουλώσει» το στόμα, δεν πρόκειται να κάνουμε βήμα πίσω. Παλεύουμε από κοινού με τους εκπαιδευτικούς για ένα σχολείο που να μορφώνει ολόπλευρα, για δωρεάν – δημόσια παιδεία για όλα τα παιδιά του λαού, ενάντια στην πολιτική που μετατρέπει τα σχολεία σε επιχειρήσεις, που διαλύει τα μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών μας, υποβαθμίζοντας τα σχολεία και απαξιώνει τον ρόλο των εκπαιδευτικών.

Στηρίζουμε τον αγώνα των εργαζομένων της ΔΕΗ ενάντια στην παραπέρα ιδιωτικοποίηση της και τις αυξήσεις στο ρεύμα που θα φτάσουν ακόμη και 70% πάνω για τα λαϊκά νοικοκυριά ενώ για τους βιομήχανους δίνεται σχεδόν τζάμπα.

Στηρίζουμε τον απεργιακό αγώνα των υγειονομικών στις 21 του μήνα, που διεκδικούν τα αυτονόητα, δωρεάν – δημόσια πρόσβαση στα νοσοκομεία και περίθαλψη για όλους. Να στελεχωθούν με το απαραίτητο προσωπικό και εξοπλισμό όλες οι δημόσιες μονάδες υγείας. Να παρθούν ουσιαστικά μέτρα για την αντιμετώπιση της πανδημίας, που καθημερινά χάνονται ανθρώπινες ζωές και η κυβέρνηση επιμένει να τα φορτώνει όλα στην ατομική ευθύνη, να διαιρεί τους εργαζομένους σε εμβολιασμένους και ανεμβολίαστους, αξιοποιώντας το εμβόλιο από όπλο που είναι για την αντιμετώπιση του COVID, σε μέτρο για να προχωρήσει στην παραπέρα ιδιωτικοποίηση και στο τομέα της υγείας, ενώ ενθαρρύνει και τις απολύσεις αφού θεωρείται ως σημαντικός λόγος για να εκδιωχθεί κάποιος από την δουλειά του.

Συνάδελφοι δεν χωρά κανένας εφησυχασμός, απέναντι στη δράση διαφόρων φασιστοειδών, που 1 χρόνο μετά την καταδίκη της ΧΑ ως εγκληματικής οργάνωσης, βγήκαν πάλι από τα λαγούμια τους, πραγματοποιώντας επιθέσεις με αλυσίδες και στιλέτα απέναντι σε αγωνιστές, ακόμη και σε 15χρονους μαθητές και μαθήτριες όπως συνέβη στην Θεσσαλονίκη. Αποδεικνύεται περίτρανα πως η όποια απόφαση των αστικών δικαστηρίων, δεν μπορεί να τελειώσει έτσι εύκολα τον φασισμό, αφού είναι γέννημα – θρέμμα του ίδιου του συστήματος και όπως έχει αποδειχτεί ιστορικά υπηρετεί τους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς και τροφοδοτείται από αυτούς. Μόνο η οργανωμένη πάλη των εργατών μπορεί και θα στείλει αυτούς τους μισάνθρωπους πίσω στις τρύπες τους όπως συνέβη στην αντιφασιστική συγκέντρωση στην Καλλιθέα που κάλεσε το παράρτημά μας εκεί. Για αυτό και ο λαός, οι εργαζόμενοι πρέπει να ξεμπερδέψουμε μια για πάντα μαζί τους. Για αυτό ο λαός μας πρέπει να ταχθεί ενάντια σε κάθε ιμπεριαλιστική ένωση, το ΝΑΤΟ και την ΕΕ, ενάντια στην Ελληνογαλλική συμφωνία που μας παρουσιάστηκε ως δήθεν μεγάλη εθνική

επιτυχία. Μια συμφωνία που υπηρετεί τους στόχους του κεφαλαίου για ένα κομμάτι της πίτας από τους οικονομικούς και ενεργειακούς ανταγωνισμούς που οξύνονται στην περιοχή, αποτελεί κρίκο για τους σχεδιασμούς και την αναδιάταξη δυνάμεων των ΗΠΑ – ΝΑΤΟ, ενάντια στην Κίνα και την Ρωσία και σε αυτή την βάση ήταν και η αποχώρηση των αμερικανονατοϊκών δυνάμεων από το Αφγανιστάν, η νέα 5ετής συμφωνία για τις βάσεις των αμερικανών που απλώνονται από άκρη σε άκρη της χώρας, αλλά και η συμφωνία αυτής μεταξύ ΗΠΑ – Βρετανίας – Αυστραλίας. Μια συμφωνία που προετοιμάστηκε επί της «αριστερής» διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ και που συνεχίζεται.

Ταυτόχρονα είναι σε ισχύ και συμφωνίες για στρατιωτική συνεργασία με το κράτος δολοφόνο του Ισραήλ, τα ΗΑΕ και την Σαουδική Αραβία μπλέκοντας ακόμη περισσότερο την χώρα και το λαό σε επικίνδυνες γεωπολιτικές αντιπαραθέσεις, τροφοδοτώντας έτσι και τον ανταγωνισμό με την Τουρκία, της οποίας η αστική τάξη αυξάνει συνεχώς την επιθετικότητά της.

Είναι ψέμα πως αυτές οι δήθεν συμμαχίες είναι για το καλό μας. Στην πραγματικότητα είναι προετοιμασία πολέμου, όταν φτάσουν σε τέλμα οι ανταγωνισμοί και οι αντιθέσεις των ιμπεριαλιστών, και είναι εγκληματικές οι ευθύνες και της σημερινής κυβέρνησης και των προηγούμενων, γιατί όλοι τους υπηρετούν και διευρύνουν τέτοιες συμφωνίες.

70 χρόνια τώρα το ΝΑΤΟ από όπου περνά αφήνει πίσω του νεκρούς, συντρίμια, φτώχεια και προσφυγιά. Για να ζουν οι λαοί ειρηνικά, πρέπει να πάρουν την κατάσταση στα χέρια τους, να δυναμώσει η πάλη για απεμπλοκή της χώρας από κάθε τέτοια ιμπεριαλιστική ένωση όπως το ΝΑΤΟ και η ΕΕ. Αντί να σπαταλούνται πάνω από 6 δις πλέον κάθε χρόνο, να δοθούν για τις ανάγκες του λαού σε δημόσια δωρεάν Υγεία και παιδεία, για έργα που έχουμε ανάγκη για να μην πνιγόμαστε, για να μην θρηνούμε ανθρώπινες ζωές από σεισμούς, για να μην γκρεμίζονται οι κόποι μιας ζωής.

Κλείνοντας συνάδελφοι

Εμείς πρέπει τώρα να δουλέψουμε με σχέδιο προς την κατεύθυνση να δυναμώσουν οι αγώνες στον κλάδο, που θα συμβάλλουν στη διαμόρφωση Απεργιακού Μετώπου.

Υπάρχει ήδη απόφαση της Ομοσπονδίας μας και για να μην παραδώσουμε μητρώα ούτε και θα τροποποιήσουμε τα καταστατικά μας. Οι απειλές ότι δεν θα έχουμε νομιμοποίηση δεν μας πτοούν. Η νομιμοποίηση του Συνδικάτου κρίνεται από τους ίδιους τους εργαζόμενους και όχι από τα αστικά δικαστήρια. Καλούμε τον κλάδο σε αγωνιστική ετοιμότητα για Πανελλαδική Απεργία στις 4 Νοέμβρη και συμμετοχή στο συλλαλητήριο στο Σύνταγμα στις 7:00 μ.μ . Αποφάσεις για απεργία έχουν πάρει και το Συνδικάτο Ηλεκτρολόγων, κατεργασίας Ξύλου και το Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών από όσο γνωρίζουμε θα πάρει απόφαση τουλάχιστον για τα εργοτάξια και τους χώρους δουλειάς. Με προμετωπίδα την πάλη για υπογραφή κλαδικής σύμβασης που να κατοχυρώνει το

κατώτερο μεροκάματο στα 50 ευρώ για ανειδίκευτους χωρίς τριετίες για σταθερό ημερήσιο και εβδομαδιαίο χρόνο εργασίας 7ωρο – 5ήμερο – 35ωρο για σύγχρονους όρους και συνθήκες εργασίας. Δεν παραιτούμαστε από την πάλη για την αναγνώριση και διανομή των υπερ αγνώστων ενσήμων.

Για την επιτυχία της Απεργίας πρέπει να πάρουμε όλα τα αναγκαία μέτρα για την προπαγάνδισή της, να συνεχιστούν οι Γενικές Συνελεύσεις στους χώρους δουλειάς, το κάθε παράρτημα να έχει το δικό του σχέδιο παρέμβασης στην γειτονιά στα μικρότερα γιαπιά και ανακαινίσεις. Ο καθένας από εμάς να συμβάλλει ώστε να μπουν περισσότεροι συνάδελφοι στη μάχη. Να γίνει κατανοητό ότι απαιτείται σύγκρουση με τους κατασκευαστικούς ομίλους και τους μεγαλοεργολάβους για να έρθουν στο επίκεντρο οι δικές μας ανάγκες που έρχονται σε αντιπαράθεση με τα κέρδη τους. Όσο θα δυναμώνει ο καυγάς, τόσο θα συσπειρωνόμαστε στο πλευρό του Συνδικάτου, τόσο θα αποσπάμε κατακτήσεις. Η αλληλεγγύη και η ενότητα των εργαζομένων στον κλάδο, κόντρα σε αυτού που ζούν από τον δικό μας κόπο, ενάντια σε κάθε αστική κυβέρνηση που κόβει και ράβει με μοναδικό γνώμονα τα κέρδη του κεφαλαίου, βάζοντας σε δεύτερο πλάνο ακόμα και την ίδια μας τη ζωή. *Το έργο της αναμονής μήπως να αλλάξει η κυβέρνηση και σωθούμε το έχουμε ξαναζήσει. Δεν έχουμε να περιμένουμε τίποτα. Τώρα να οργανωθεί ο αγώνας για τα μεγάλα ζητήματα που καίνε τους εργαζόμενους. Για τις αυξήσεις στους μισθούς, για να μειωθεί ο εργασιμος χρόνος και να είναι σταθερός. Τώρα πρέπει να βγούμε μπροστά πριν παγιωθούν οι διατάξεις του νόμου, για να παρθούν πίσω οι αντεργατικές διατάξεις. Αυτή την απόφαση πρέπει να πάρουμε σήμερα.*

Το παράδειγμα των εργαζομένων στην «e-food» είναι πολύ χαρακτηριστικό για το πώς μπορούν να επιδράσουν οι αγώνες των εργαζομένων απέναντι στα σχέδια της εργοδοσίας και να δημιουργήσουν νέα ενθαρρυντικά δεδομένα και προϋποθέσεις, και εδώ το Συνδικάτο μας έχει την δυναμική, υπάρχει πείρα από τις μάχες που έχουμε δώσει όλο το προηγούμενο διάστημα, ξέρουμε τι πρέπει να κάνουμε.

Απέναντι στα καλέσματα για υποταγή, ότι «δεν γίνεται τίποτα», στην αναμονή για «σωτήρες», δείχνουμε απειθαρχία και ανυπακοή. Παίρνουμε την υπόθεση στα χέρια μας και διεκδικούμε Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας, ώστε να μην είναι κανείς συνάδελφος μόνος του απέναντι στον εργολάβο, την εταιρεία.

Έχουμε την δύναμη στα χέρια μας με όπλο το Συνδικάτο μας, για να κάνουμε βήματα μπροστά. Και είμαστε σίγουροι ότι θα τα καταφέρουμε.